

ne ville have haft i meningsmålingerne. Og derfor spørger jeg statsministeren: Når statsministeren taler om frisind, folkestyre og frihed, er det så bare gældende for ham selv eller for hans egne, eller gælder det også en aktiv støtte til folkestyre, frisind og frihed i f.eks. Færøerne?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen jeg vil sige til hr. Høgni Hoydal, at jeg faktisk tror, at siden jeg blev statsminister i 2001, har hr. Høgni Hoydal oplevet de største fremskridt for Færøerne, som måske nogen sinde er sket, i henseende til at kunne overtage nye sagsområder.

Jeg har den opfattelse og denne regering har den opfattelse, og jeg ved, den deles af et massivt flertal i Folketinget og måske endda simpelt hen af hele Folketinget, at til syvende og sidst er det jo det færøske folk selv, der afgør, og det grønlandske folk selv, der afgør, hvordan relationerne skal være for deres vedkommende inden for rigsfællesskabet.

Det er blot derfor, jeg er nødt til at sige, at som regering har vi jo forhandlet med det færøske landsstyre, og det er den aftale, der ligger til grund for den lovgivning, som et meget, meget bredt flertal her i Folketinget har vedtaget. Og så er det blot i al stilfærdighed, jeg minder om, at hvis hr. Høgni Hoydal vil have det anderledes, så skal hr. Høgni Hoydal jo tage hjem og på Færøerne skabe et flertal for noget andet. Vi forholder os til, hvad et flertal fra færøsk side kommer og siger til os.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Jamen nu, når det er blevet så udbredt at komme med gode tilbud, så kan jeg også give statsministeren det tilbud, at jeg gerne skal rejse hjem med det samme i morgen, når situationen er blevet sådan, at det ikke er her i det danske Folketing og i den danske regering, at man tager afgørelser på det grønlandske og det færøske folks vegne. Og jeg forstår ikke helt det her ansvarsfrie rum, som man opstiller imellem landene.

Mig bekendt er det Danmark, der træffer afgørelser om at gå i krig, om love på Færøerne, om at sende penge til Færøerne, og som forhandler med det færøske landsstyre. Vil det sige, at den danske regering slet ikke har nogen indflydelse på færøsk politik med de redskaber, den har med udenrigspolitik og med forsvarspolitik og med retspolitik og med penge? Er det

sådan et helt ansvarsfrit rum, hvor Danmark intet ansvar har for, hvad der sker med de forhandlinger, man selv indgår i?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, på en række af de områder, som hr. Høgni Hoydal her rejser, er der jo tale om, at det er rigsfællesskabet, der har ansvaret. Og det følger jo af, at det netop er et rigsfællesskab, så der er det et fælles ansvar. Og det skal jer ikke lægge skjul på at jeg er tilhænger af. Altså, jeg mener jo, at i en moderne verden har vi brug for hinanden, har vi brug for et fællesskab. Og jeg tror, at det færøske såvel som det grønlandske folk er godt tjent med at indgå i et stærkt fællesskab med det danske folk.

Kl. 15.25

Jeg vil også sige til hr. Høgni Hoydal, at jeg føler – og jeg tror, at alle her føler – både historisk og aktuelt et fællesskab med Færøerne og med Grønland; et ansvar, vi vedstår os, så længe man ønsker det fra færøsk og fra grønlandsk side. Det er derfor, hr. Høgni Hoydal også var i stand til at minde mig om, at jeg ganske ofte har brugt udtrykket, at hr. Høgni Hoydal løber åbne døre ind.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Jeg skal kvittere for den klare udmelding.

Så vil jeg gerne understrege, at det her jo igen bygger på fordomme. Jeg er også en stærk tilhænger af et stærkt fællesskab mellem både det danske folk, det grønlandske folk og det færøske folk. De fællesskaber, jeg ellers deltager i til daglig som person via andre sociale sammenhænge, bygger altså på, at man er ligestillet. Det vil sige, at det er to selvstændige personer eller fællesskaber, der så samarbejder. Så jeg forstår ikke den her idé om, at færøsk selvstændighed og grønlandsk selvstændighed på nogen måde skulle gøre fællesskabet værre for Danmark eller for Norge eller for Island. Jeg tror, det ville gøre det meget bedre.

Og derfor spørger jeg igen statsministeren: Når han bekender sig til de her værdier – frihed, frisind og folkestyre – vil han så ikke også aktivt gå ind og sige: Jamen det burde jo også gælde for det færøske og det grønlandske folk? Det er det, jeg spørger om: at gå aktivt ind i det. Det er ikke at sige: Jamen vi ser helst, man bliver i rigsfællesskabet, som jo er et gammelt koloniforhold. Det må man da indrømme.